

Arrest

**nr. 333 818 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 4 november 2023, dient op 7 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 14 november 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 14 januari 2025.

1.3. Op 20 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 21 februari 2025 en die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, [M.I.S.A.-J.] ("..."), verklaart over de Irakese nationaliteit te beschikken. U bent een sjiiitische Arabier afkomstig uit de stad Bagdad. Hier woonde u in de wijk Al Mashtal samen met uw ouders, drie broers en twee zussen. U ging er naar school en vanaf uw 12 jaar begon u te werken voor de Amerikanen. Zij hadden u een broodje zien eten en vonden dat het er lekker uitzag. Vervolgens werd u verantwoordelijk om telkens deze broodjes te voorzien. U kreeg via een tolk de bestelling door om deze vervolgens samen met uw maternale neef, die een auto had, naar de Amerikanen te brengen. Na zo'n tweeënhalf jaar kwamen leden van de Jaish Al Mahdiya naar uw vader en zeiden dat u moest stoppen met uw job voor de Amerikanen en als straf binnen moest blijven in uw huis. Indien u een stap buiten zou zetten, zouden ze u vermoorden. Uiteindelijk zat u tweeënhalf jaar gevangen in uw huis en betaalde uw vader de ouderen van Al Mashtal om uw vergiffenis te gaan aanvragen bij Jaish Al Mahdiya, wat ze u uiteindelijk toekenden.

Vervolgens werkte u een jaar bij een vriend van uw vader om de kneepjes van het vak te leren, waarna u zelfstandig aan het werk ging en ingeblikt eten leverde. Af en toe hielp u ook uw vader indien hij grotere hoeveelheden varkensvlees moest vervoeren.

In 2015 werd uw vader tegengehouden door de militie Asaeb Ahl Al Haq en meegenomen naar Al Taji, daar hij varkensvlees vervoerde. Daar er zoveel personen in de auto zaten, kon hij onderweg samen met anderen ontsnappen. Uw vader belde een vriend van hem [O.M.] en ging naar diens boerderij in Soueb. [O.] verwittigde vervolgens uw paternale oom.

Ook kwam de militie naar jullie huis. Ze sloegen u en uw broer [A.] en vroegen steeds waar uw vader was. Jullie gaven aan niet te weten waar hij was en uw moeder zei dat hij al drie dagen vermist was. Hierna verlieten de militieleden het huis. [O.M.] en uw paternale oom kwamen jullie ter hulp. U en uw broer [A.] gingen mee naar het huis van uw paternale oom in Asaha. Uw moeder ging met uw andere broers en zus naar haar broer, uw maternale oom, in Najaf. Niet veel later verliet uw vader met behulp van [O.M.] en uw paternale oom Irak. Hij kwam naar België en werd hier de vluchtelingenstatus toegekend (O.V. [...], CG [...]).

Tot 2018 verbleef u bij uw paternale oom en kwam niet vaak buiten, zo'n één of twee keer per maand. Op een bepaald moment in 2018 had u koorts en ging uw broer naar de markt om medicijnen voor u te kopen. Hier werd hij echter aangevallen door de militie Asaeb Ahl Al Haq waarbij vooral zijn been zwaar gewond was. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht en daar behandeld.

Na dit incident verhuisde u naar de boerderij van [O.M.] in Soueb. Na een verblijf van drie weken in het ziekenhuis haalden jullie uw broer daar weg, omdat jullie schrik hadden dat de militie hem in de gaten zou houden en vervolgens zijn en jullie locatie te weten zou komen. U werkte op de boerderij en behandelde verder uw broer. Zijn been was er slecht aan toe en genas voor een tijdje maar infecteerde daarna opnieuw.

Op 27 augustus 2023 werd u opgebeld door [H.] die zei om naar een verdieping van de boerderij te gaan en uit het raam te kijken. De militie Asaeb Ahl Al Haq was immers onderweg naar de boerderij. U zag de militie inderdaad op zo'n 15 minuten afstand naar de boerderij komen. U nam uw broer en probeerde te vertrekken. Uw broer kon gezien zijn been echter niet lopen en u kon hem niet op uw rug dragen. Uw broer stond er dan ook op om hem achter te laten zodat u zichzelf in veiligheid kon brengen. Dit deed u uiteindelijk. U ging naar de hoofdweg en belde uw paternale oom. Vervolgens ging u naar zijn huis en hielp hij u te vertrekken. Hij stuurde u naar Al Basra. Vandaaruit werd een smokkelaar geregeld en verliet u Irak. Sinds uw vertrek uit Irak hebt u niks meer vernomen over uw broer [A.].

U ging eerst naar Iran. Hier ontmoette u een Afghaans meisje waar u reeds enkele jaren contact mee had. Eerst via Instagram en later via berichten en videogesprekken. Haar broer zei u dat u geen geld had en dat zij reeds lange tijd op u aan het wachten was. Hierdoor liet u haar achter en reisde verder. Sindsdien hebben jullie geen contact meer en ondertussen is zij getrouwd met iemand anders.

U reisde vervolgens via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Slowakije, Tsjechië, Polen en Duitsland naar België waar u op 4 november 2023 binnenkwam. Op 7 november 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming (VIB) in.

In geval van terugkeer vreest u gedood te worden door de militie Asaeb Ahl Al Haq. Alsook vreest u vermoord te worden door uw clan, dit omdat u hen in 2018 beledigd hebt nadat zij u niet wouden helpen met uw probleem.

Ter ondersteuning van uw verzoek werden volgende documenten voorgelegd (allemaal fotokopieën): De eerste pagina van uw Iraaks paspoort, uw geboortecertificaat, uw Iraakse identiteitskaart, uw Iraaks nationaliteitsbewijs, identiteitsdocumenten van uw familieleden, twee foto's van uw broer [A.], een dreigbrief en een usb-stick.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Immers verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u soms wat stottert (Administratief dossier – Vragenlijst BPN). Daarnaast werd bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gepolst naar uw fysieke en mentale gezondheid. U gaf te verstaan fysiek, op uw “zware tong” na (cf. stotterprobleem), in orde te zijn maar mentaal niet waardoor u op heden een kalmeringsmiddel neemt en veel alcohol drinkt om te kunnen slapen. Sinds kort ziet u een dokter, doch wenst u niet naar een psycholoog te gaan omdat u niet gek bent (CGVS, p. 3, 12).

Om op passende wijze tegemoet te komen aan uw gezondheidsproblemen werd u gevraagd of u zich oké voelde om het interview te doen waarop u bevestigend antwoordde. Voorts werd u erop gewezen dat u het te allen tijde diende aan te geven indien u zich niet goed zou voelen. U verklaarde opnieuw dat de Protection Officer mocht verder gaan en dat er geen probleem was (CGVS, p. 3-4). Verder tijdens het gehoor blijkt op geen enkel moment dat u zich vanwege uw gezondheidssituatie of vanwege uw gespannen situatie belemmerd zou voelen in het duiden van uw asielrelaas. U werpt dit ook zelf niet op waardoor, gelet op het vlotte verloop van het gehoor, vastgesteld werd dat uw rechten gerespecteerd werden en u kon voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt onder meer naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de Iraakse militie Asaeb Ahl Al Haq (AAH). Dit omwille van problemen die uw vader met hen gekend zou hebben in 2015 (CGVS, p. 12-13). Daarnaast vreest u ook uw clan omdat u hen beledigd zou hebben in 2018 (CGVS, p. 18). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande de problemen van uw vader niet in lijn liggen met de verklaringen van uw vader hieromtrent. Uw vader verklaarde immers dat hij drie dagen gevangen genomen geweest is door de militie AAH alvorens hij kon ontsnappen van hen. Vervolgens zou uw vader dan naar het huis van zijn broer [H.] gevlucht zijn waar jullie, zijnde uw moeder, uw broers en zussen, hem vergezelden om erna samen naar Soueb te gaan (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 – p. 11-12, 14). Dat u op heden echter laat optekenen dat uw vader werd opgepakt door de militie maar vervolgens kon ontsnappen uit de wagen toen ze hem naar hun kantoor wouden brengen valt geenszins te rijmen met de verklaring van uw vader over deze gebeurtenis (CGVS, p. 14-15). Hiermee geconfronteerd wijzigde u uw verklaringen enigszins door te stellen dat op het moment dat hij ontsnapte er veel anderen waren die met hem mee ontsnapten (CGVS, p. 15). Echter dient u erop gewezen te worden dat deze verklaring van u evenmin te rijmen valt met de verklaring van uw vader. Uw vader verklaarde immers uit een verlaten huis ontsnapt te zijn (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 – p. 11-12). Dat u dus stelt dat hij vanuit een wagen ontsnapt zou zijn en dit terwijl vele anderen ook ontsnapten is bijzonder onlogisch.

Voorts mag het vreemd heten dat u beweert dat uw vader na zijn ontsnapping van de AAH naar zijn vriend [O.M.] gevlucht is (CGVS, p. 14-15). Uit uw vader zijn eigen verklaringen bleek immers dat hij een taxi genomen heeft naar zijn broer [H.] en daar verbleef totdat jullie hem vergezelden alvorens jullie samen vertrokken naar Soueb (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 – p. 11-12).

Sterker nog, dat u liet optekenen tot 2018 in Asaha, bij uw paternale oom, gewoond te hebben is eveneens frappant (CGVS, p. 6). Uw vader liet immers tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, op 13 oktober 2016, optekenen dat zijn vrouw en kinderen in Soueb woonden (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 – p. 5). Dat u en uw broer [A.] daar pas gewoond zouden hebben vanaf 2018 valt dan ook op geen enkele wijze te rijmen met de bewering van uw vader destijds.

Dat u voorts stelt dat u en uw broer [A.] naar uw oom in Asaha geweest zijn na de inval van de militie AAH in 2015 bij u thuis en uw moeder toen naar het huis van uw maternale oom in Najaf getrokken is valt evenmin te rijmen met de verklaringen van uw vader hieromtrent (CGVS, p. 12-13). Uw vader had immers verklaard dat jullie hem na deze inval eerst vergezeld hebben bij zijn broer [H.], in Bagdad, en dat jullie daarna bij [O.M.] ondergebracht werden in Soueb, eveneens behorend tot Bagdad (Administratief dossier – Blauwe map, stuk

1 – p. 2, 4, 11-12). Dat u over zaken die de kern van uw asielrelaas betreffen zo een strijdige verklaringen aflegt ten opzichte van hetgeen uw vader verklaarde is nefast voor de geloofwaardigheid ervan. Uw beweerde problemen vloeien immers voort uit de problemen van uw vader. Bijgevolg kan verwacht worden dat u eenduidige verklaringen zou afleggen omtrent de gebeurtenissen en context waarin deze problemen plaatsvonden, in casu quod non.

Daarnaast mag het de nodige verbazing wekken dat u op heden verklaart dat u uw vader hielp met het leveren van varkensvlees, doch niet met andere leveringen omdat deze niet voldoende zwaar waren (CGVS, p. 7-8). Dat u uw vader enkel bijgestaan zou hebben toen hij varkensvlees moest leveren is weinig logisch. Alsook is het wel erg opvallend dat uw vader dit gegeven nooit benoemd heeft toen hij gevraagd werd naar het werk van zijn zoons alvorens ze moesten verhuizen naar Soueb (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 – p. 15). Immers zijn de problemen van uw vader er gekomen omwille van dit werk, doch zou hij het tegelijkertijd niet nodig geacht hebben te vermelden dat u hem ook hielp bij ditzelfde werk. Dergelijke vaststelling doet veeleer vermoeden dat uw bewering dat u hem geholpen zou hebben bij het vervoeren van varkensvlees een poging van uwentwege is uw betrokkenheid op opportunistische wijze aan te dikken.

In lijn met het voorgaande dient bovendien aangestipt te worden dat het kant noch wal raakt dat de militie AAH u, eveneens een leverancier van varkensvlees volgens uw verklaringen, niet meegenomen zouden hebben in 2015 toen ze bij u thuis binnenvielen (CGVS, p. 12-13, 15). Op dit ogenblik hadden ze hiertoe immers de kans. Dat zij u toen echter vrijuit lieten gaan valt op geen enkele wijze te rijmen met de bewering dat de militie u eveneens wilt daar u destijds samenwerkte met uw vader om het varkensvlees te leveren (CGVS, p. 16). Het CGVS wil u erop wijzen dat deze en bovenstaande vaststelling de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees op ernstige wijze ondermijnt.

Desondanks al het voorgaande zijn er nog tal van vaststellingen die geenszins te rijmen vallen met de door u ingeroepen vrees. Het is immers erg merkwaardig dat na de vlucht van uw vader in 2015 verder niks gebeurd is met u en uw broer, dit tot dat uw paternale oom in 2018 een brief kreeg waarin gevraagd werd naar u en uw broer (CGVS, p. 12-13). Dat de militie AAH u en uw broer aanvankelijk vrijuit lieten gaan om jullie dan drie jaar later alsnog te willen bestraffen is allesbehalve logisch, temeer jullie eigenlijk niks te maken hadden met de daden van uw vader. Immers kan geen geloof gehecht worden aan het gegeven als zou u hem geholpen hebben met het leveren van varkensvlees (zie supra).

Tevens is het opvallend dat de militie in 2018 uw broer plots herkend hadden op de markt in Asaha en hem toen meteen belaagden. Immers werd uw broer toen verwond aan zijn been en werd gedacht dat hij zou sterven (CGVS, p. 15-16). Echter is het volstrekt onduidelijk waarom de militieleden achter uw broer aangingen en wat ze hiermee wilden bereiken. Zoals uzelf verklaarde was het immers enkel u die uw vader geholpen had met het leveren van varkensvlees (CGVS, p. 16-17). Dat deze machtige militie uw broer, drie jaar na de problemen met uw vader, bijna gedood zouden hebben louter omdat ze dachten dat hij ook werkte met uw vader raakt kant noch wal. Uit de verklaringen van uw vader bleek immers dat [A.] simpelweg een kapper was (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 - p. 14), hetgeen toch wel een vrij zichtbare functie is waardoor geweten moest zijn dat [A.] op geen enkele wijze betrokken was bij het leveren van varkensvlees. Dat uw broer dus aangevallen zou zijn door de militie AAH ten gevolge van deze beweerde problemen weet niet te overtuigen. Dit is immers een blote bewering die u op geen enkele wijze in concreto aannemelijk maakt.

Dat er vervolgens, na dit vermeende voorval in 2018, vijf jaar verstreken alvorens opnieuw wat gebeurde is weerom weinig aannemelijk (CGVS, p. 14). Zo zouden de militieleden in 2023 naar de boerderij gekomen zijn waar u en [A.] op dat ogenblik verbleven. U werd ingelicht over de militie hun komst en zag vanuit uw raam dat ze met twee auto's kwamen maar zich nog op een afstand van vijftien minuten rijden bevonden. U begaf zich, zonder uw broer omdat deze gewond was, naar de hoofdbaan, nam daar een taxi en ging naar uw paternale oom die u direct hielp Irak te ontvluchten (CGVS, p. 16, 17-18). Een aantal elementen met betrekking tot deze verklaring van u zijn, niet in het allerminst, merkwaardig te noemen. Immers is het opvallend dat u ingelicht werd over de militie hun komst toen zij zich nog op vijftien minuten rijden bevonden van waar u verbleef. Dat u bovendien vanuit uw raam kon zien dat zij met twee wagens kwamen en zich nog op vijftien minuten rijden bevonden mag ook de nodige verbazing wekken. Hoe zou iemand überhaupt in de nacht kunnen zien wie zich op een afstand van vijftien minuten rijden met een auto bevindt (CGVS, p. 16, 17). Dit doet veeleer vermoeden dat u een weinig logisch verhaaltje ingestudeerd hebt, dergelijke verklaringen zijn immers niet doorleefd. Dat u op dat ogenblik bovendien voldoende tijd had om u richting de hoofdweg te begeven en daar een taxi te nemen, terwijl AAH reeds de bewakingsagent van de boerderij was gepasseerd, is ongerijmd (CGVS, p. 17, 18). Er kan immers aangenomen worden dat u dezelfde weg moest nemen als de AAH om de boerderij te verlaten en de hoofdweg te bereiken. Alsook kan ervan uitgegaan worden dat de militie wel heel wat voorzorgsmaatregelen genomen zou hebben zodoende u niet te laten ontsnappen indien ze er maar liefst acht jaar voor nodig hadden om u op te sporen. Uw problemen begonnen immers in 2015. Dergelijke verklaringen van u zijn dan ook weinig geloofwaardig gelet op de door u geschetste context.

Tevens is het frappant dat er verder niks meer gebeurd zou zijn na uw vertrek uit Irak. Er kan immers verwacht worden dat de personen die u hielpen onderduiken gedurende 8 jaar, zoals uw paternale oom en [O.M.], ook benaderd geweest zouden zijn door de militie. Echter blijkt nergens uit uw verklaringen dat dit het geval is (CGVS, p. 18). Dat u daarnaast ook niks meer vernomen zou hebben over uw broer is weinig aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat u al dan niet zou weten wat met hem gebeurd is nadat u hem achterliet. Louter stellen dat ze hem namen is immers niet meer dan een blote bewering daar u het zelf niet gezien kan hebben aangezien u al vertrokken was (CGVS, p. 18).

Wat de dreigbrief betreft dient opgemerkt te worden dat deze weinig tot geen bewijswaarde heeft (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). Immers blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat corruptie en documentenfraude wijdverbreid is bij de afgifte van allerhande Iraakse documenten (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2). Dergelijke brief kan immers door eender wie opgesteld worden. Alsook kunnen documenten enkel verklaringen ondersteunen wanneer de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Sterker nog, uw verklaringen over de afgifte van de brief liggen zelfs niet in lijn met de inhoud van de brief. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw oom de brief ontving in 2018 (CGVS, p. 12-13). Echter blijkt uit de vertaling van deze brief dat deze in februari 2017 werd geschreven (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). Dat deze brief nog een jaar bijgehouden geweest zou zijn voordat deze overhandigd werd aan uw oom lijkt weinig aannemelijk. Dergelijke vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

De door u voorgelegde foto's van uw broer met zijn been in het gips en de USB-stick ter staving van het gegeven dat u hem verzorgde worden an sich niet betwist (Administratief dossier – Groene map, stuk 6 & 8). Doch kan niet aangenomen worden dat uw broer aangevallen geweest zou zijn op de wijze en om de reden die u schetst (zie supra). Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u uw broer vroeger dan nodig weggehaald zou hebben uit het ziekenhuis terwijl hij daar veilig bleek te zijn. Dat u angst had dat de militieleden anders uw locatie zouden kunnen achterhalen raakt kant noch wal (CGVS, p. 17). Immers zouden nu uw paternale oom en [O.M.] hem weggehaald hebben van het ziekenhuis. Echter is het volstrekt onduidelijk hoe zij dit subtieler konden bewerkstelligen dan het ziekenhuis zelf die een ambulance zou gebruiken om [A.] thuis te brengen. Het is toch veel makkelijker voor de militie om uw paternale oom en uw broer te volgen die het ziekenhuis verlaten, in tegenstelling tot het achtervolgen van elke ambulance die het ziekenhuis verlaat in de hoop dat uw broer erin zit.

Daarnaast is het weinig logisch dat de militie uw broer toegetakeld zouden hebben op een markt terwijl zij het doel hadden u te lokaliseren (CGVS, p. 15-16). Veel logischer zou dan bijvoorbeeld geweest zijn dat ze uw broer achtervolgden daar deze hen tot bij u zou brengen. Deze vaststelling zet bijgevolg nogmaals de ongeloofwaardigheid van uw beweerde vrees in de verf.

Waar u stelt problemen gekregen te hebben met uw clan en hierom te vrezen dat zij u zullen doden dient opgemerkt te worden dat hier evenmin geloof aan gehecht kan worden (CGVS, p. 18). Dit is namelijk niks meer dan een hypothetische bewering.

Alsook kan, zoals blijkt uit het voorgaande, al geen geloof gehecht worden aan de problemen die u zou kennen met de militie AAH (zie supra). Bijgevolg weet het ook niet te overtuigen dat u uw clan in 2018 beledigd zou hebben nadat u hulp geweigerd werd toen u hierom vroeg (CGVS, p. 10). Er kan immers niet aangenomen worden dat u werkelijk hulp nodig had op dat moment.

Bovendien is het bizar dat enkele beledigingen jegens de clan na hulp geweigerd te worden, terwijl u zich in een dramatische situatie bevond op dat ogenblik, zou leiden tot een doodstraf (CGVS, p. 18). Er kan verwacht worden dat de clan wel enig begrip zou opbrengen voor de moeilijke situatie waarin jullie verkeerden en het jullie dan ook zou vergeven indien beledigingen werden geuit.

Dat u trouwens van 2018 tot 2023 in Irak zou hebben kunnen leven zonder geloofwaardige problemen gekend te hebben terwijl u veroordeeld werd door uw clan is merkwaardig (CGVS, p. 18). Er kan immers verwacht worden dat uw clanleden u wel zouden kunnen opsporen indien ze hiertoe enige intentie hadden.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde ooit problemen gekregen te hebben op 12jarige leeftijd omdat u broodjes maakte voor de Amerikanen. Zo diende u omwille van de militie Jaish Al Mahdiya te stoppen met dit werk, hetgeen u ook deed en twee en een half jaar later werd u uiteindelijk vergeven voor deze daad (CGVS, p. 7, 8). De geloofwaardigheid hiervan in het midden gelaten dient opgemerkt te worden dat hier hoe dan ook op heden geen vrees uit afgeleid kan worden in uw hoofde. U werd vanwege uw jonge leeftijd vergeven en hebt hierom sindsdien geen problemen meer gekend.

Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw vader en op basis van de ongerijmdheden in uw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat de milities of uw clan u zullen viseren bij terugkeer naar Irak, evenmin maakte u aannemelijk dat uw broer aangevallen en meegenomen werd op de wijze en om de reden die u beschrijft, noch maakte u aannemelijk dat u een vrees kunt puren op basis van het profiel van uw vader, zogezegd een varkensvleesleverancier. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat het feit betreft dat uw vader wel de vluchtelingenstatus in België toegekend werd in 2016 dient verduidelijkt te worden dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Dat uw vader werd erkend als vluchteling betekent niet dat aan u dezelfde status moet worden toegekend. U dient immers uw eigen vrees in concreto aannemelijk te maken, hetgeen waar u niet in geslaagd bent.

De overige documenten die u hebt neergelegd zijn niet bij machte de door het CGVS bekomen conclusie om te buigen. Uw paspoort, geboortecertificaat, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs zijn indicaties van uw identiteit en nationaliteit, hetgeen in casu niet betwist wordt. De identiteitsdocumenten van uw familieleden staan los van de door u aangehaalde vrees. Zoals reeds aangestipt dient elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites onderzocht te worden. Het is dus niet omdat u familieleden hebt die in België of elders een internationale beschermingsstatus verkregen hebben dat aan u diezelfde status toegekend zou moeten worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie *infra*). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolaanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequente en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een

scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

In oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen de personen die betrokken waren bij de anti-regeringsbetogingen. Er braken gewelddadige conflicten uit tussen betogers enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote betogingen behoren nu echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 als gevolg van de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen, hoewel er nog steeds kleinschalige betogingen plaatsvinden die soms gepaard gaan met geweld. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat moet

worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij betoogt dat hij niet aanwezig was bij de ontsnapping van zijn vader en enkel verteld heeft wat hij zich herinnert en wat zijn vader hem verteld heeft. Hij zou hierover zelden gesproken hebben om zijn zoon de pijn te besparen. Hij voegt toe dat hij pas vele jaren later het ware verhaal te weten gekomen is, maar dat hij zelf vermijdt om erover te spreken vanwege trauma's en pijn. Omdat hij zijn vader na diens ontsnapping terugzag bij hun vriend O.M., is hij ervanuit gegaan dat zijn vader onmiddellijk naar hem gegaan was. Hoewel later bleek dat hij eerst langs zijn broer was gegaan, heeft zijn vader dit niet vermeld omdat hij vond dat het onbelangrijk was. Verzoeker benadrukt dat hij zich gebaseerd heeft op zijn eigen ervaring.

Hij legt uit dat zijn vader bedoelde dat zijn vrouw in Soueb verbleef en niet zozeer woonde, terwijl verzoeker zelf verbleef in Asaha bij zijn paternale oom.

Omdat hij zijn vader slechts af en toe hielp, zal zijn vader dit ook niet vermeld hebben tijdens zijn verhoor. De verklaringen van zijn vader over het bezoek aan zijn broer H. gelden voor de rest van het gezin, behalve voor hemzelf en zijn broer.

Met betrekking tot de werkwijze van de militie wijst hij erop dat hij niet in hun hoofd kan kijken. Hij voegt toe dat zijn vader een hogere positie had en dus een belangrijkere rol had binnen het bedrijf, dat de aandacht trok van die militie. Omdat hij slechts af en toe hielp, zal hij waarschijnlijk niet als een even groot doelwit beschouwd zijn, te meer nu milities zoals Asaib Ahl al-Haq zich doorgaans richten op personen met politieke of economische invloed. Dit neemt volgens hem niet weg dat de militie uit wraak de zonen van zijn vader wilde straffen, waardoor ook hij en zijn broer nog steeds gevaar lopen om bestraft te worden. Omdat de familie altijd ondergedoken leefde bij de nonkel was dit echter niet mogelijk. Omdat hij samen met zijn broer in 2017 een nieuwe X kocht en dit in het oog sprong van de militie, zijn zij hun schuilplaats te weten gekomen, waarna zij een brief gestuurd hebben naar hun paternale oom.

Vervolgens wenst hij te verduidelijken dat zijn broer, tijdens het incident op de markt in 2018 aan de militie verteld had dat hij en zijn vader Irak verlaten hadden, waarna hij kon onderduiken op de boerderij van de vriend van zijn vader, O.M..

Hij vervolgt dat zijn paternale oom zodanig werd lastiggevallen dat hij genoodzaakt was zijn huis te verlaten. Het huis staat momenteel leeg. O.M. is volgens hem een rijke man die zijn vrijheid heeft "gekocht" en moest betalen én beloven dat hij verzoeker nooit meer zou helpen, in ruil voor het vermijden van bestraffing.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij betoogt dat de commissaris-generaal erkent dat Irak nog steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen en dat hij aldus een objectief risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer. Hij vervolgt dat het UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect – getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijt de commissaris-generaal de *UNHCR Guidelines* volledig naast zich neer te leggen. Volgens hem blijkt uit verschillende artikelen dat Irak tot heden in een toestand van een gewapend conflict verkeert en citeert in dit verband uit de COI Focus Irak van 26 april 2023. Hij stelt dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen en dat het conflict tussen Israël en Hamas ook invloed heeft op de veiligheidssituatie in Irak. Hij besluit dat de situatie in heel Irak thans bijzonder onveilig en onstabiel is en het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 14 augustus 2025 maakt verzoeker een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Documenten met betrekking tot de medische problemen van verzoeker (stukken 3 en 4).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers vrees bij terugkeer naar Irak is tweeledig. Hij vreest gedood te worden enerzijds door de militie Asaeb Ahl Al Haq met wie zijn vader problemen heeft gekend omdat hij varkensvlees vervoerde (NPO, p. 12-13) en anderzijds door zijn clan, omdat hij die in 2018 beledigd had nadat die hem niet wilde helpen met zijn probleem (NPO, p. 18).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongelooftwaardigheden en onwaarschijnlijkheden,

alsook enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties, waardoor zij hem weigert de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. Zij baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers verklaringen aangaande de problemen van zijn vader liggen niet in lijn met zijn vaders verklaringen hieromtrent;
- ii) Het is weinig logisch dat verzoeker zijn vader enkel bijgestaan zou hebben toen hij varkensvlees moest leveren, te meer nu zijn vader dit gegeven nooit benoemd heeft toen hij gevraagd werd naar het werk van zijn zoons;
- iii) Het raakt kant noch wal dat de militie AAH (a) verzoeker, eveneens een leverancier van varkensvlees, niet meegenomen zouden hebben in 2015 toen zij bij hem thuis binnenvielen; (b) verzoeker en zijn broer aanvankelijk vrijuit lieten gaan om hen dan drie jaar later alsnog te willen bestraffen, te meer gezien hij niet aannemelijk maakt dat hij zijn vader hielp met het leveren van varkensvlees; (c) verzoekers broer, drie jaar na de problemen met zijn vader, bijna gedood zouden hebben louter omdat ze dachten dat hij ook werkte met zijn vader;
- iv) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de militieleden in 2023 naar de boerderij gekomen zijn nu (a) er reeds vijf jaar verstreken was waarin niets gebeurd was; (b) het merkwaardig is dat hij ingelicht werd over hun komst toen zij zich nog op vijftien minuten rijden bevonden van waar hij verbleef; (c) het ongerijmd is dat hij op dat moment voldoende tijd had om zich richting de hoofdweg te begeven en daar een taxi te nemen;
- v) Het is frappant dat er verder niks meer gebeurd zou zijn na verzoekers vertrek uit Irak;
- vi) De door verzoeker neergelegde dreigbrief heeft weinig tot geen bewijswaarde daar (a) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat corruptie en documentenfraude wijdverspreid is bij de afgifte van allerhande Iraakse documenten; (b) deze door eender wie kan opgesteld worden; (c) documenten enkel verklaringen ondersteunen wanneer de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, *in casu quod non*; (d) zijn verklaringen over de afgifte van de brief niet in lijn liggen met de inhoud van de brief;
- vii) De door verzoeker neergelegde foto's van zijn broer met zijn been in het gips en de USB-stick ter staving van het gegeven dat hij hem verzorgde, worden *an sich* niet betwist, maar er kan niet aangenomen worden dat zijn broer aangevallen geweest zou zijn op de wijze en om de reden die hij schetst;
- viii) Het is weinig logisch dat de militie verzoekers broer toegetakeld zou hebben op een markt, terwijl die tot doel had hem te lokaliseren;
- ix) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers problemen met zijn clan gezien (a) dit niks meer betreft dan een hypothetische bewering; (b) er geen geloof gehecht wordt aan zijn problemen met de militie AAH, waardoor hij ook niet weet te overtuigen dat hij zijn clan in 2018 beledigd zou hebben nadat hem hulp geweigerd werd toen hij hierom vroeg; (c) het bizar is dat enkele beledigingen jegens de clan zouden leiden tot de doodstraf; (d) hij van 2018 tot 2023 in Irak heeft kunnen leven zonder geloofwaardige problemen gekend te hebben;
- x) Er kan geen vrees in zijn hoofde worden afgeleid uit de problemen die hij kende naar aanleiding van zijn werkzaamheden als broodjesleverancier voor de Amerikanen, gezien hij vanwege zijn jonge leeftijd vergeven werd en hierom geen problemen meer gekend heeft;
- xi) Dat verzoekers vader erkend werd als vluchteling betekent niet dat aan hem dezelfde status moet worden toegekend, gezien elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld;
- xii) De overige documenten die verzoeker neerlegt, zijn niet bij machte de door het CGVS bekomen conclusie om te buigen gezien (a) zijn paspoort, geboortecertificaat, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs slechts indicaties van zijn identiteit en nationaliteit zijn, hetgeen *in casu* niet betwist wordt; (b) de identiteitsdocumenten van zijn familieleden los staan van de door hem aangehaalde vrees.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij Irak is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Verzoekers verklaringen over zijn rol bij de werkzaamheden met zijn vader, met name het leveren van varkensvlees (NPO, p. 7-8, 16-17), kunnen niet overtuigen daar die geen steun vinden in de verklaringen van zijn vader hieromtrent, noch in zijn verklaringen bij de DVZ. Indien hij daadwerkelijk betrokken was bij deze leveringen, kan redelijkerwijze verondersteld worden dat zijn vader dit relevant element ook in het kader van zijn eigen beschermingsverzoek zou vermelden, *quod non*. Gevraagd naar het werk van zijn zoons, antwoordt verzoekers vader louter dat verzoeker werkzaam was als arbeider voor laden en lossen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 15). Dat zijn vader dit niet vermeld heeft omdat hij hem slechts sporadisch meehielp, betreft geen dienstig verweer. Gezien verzoeker stelt dat zijn betrokkenheid bij deze leveringen aan de basis lag van de gerichte acties door de Asaeb Ahl Al Haq-militie (NPO, p. 16), kan redelijkerwijze verwacht worden dat zijn vader dit uitdrukkelijk zou hebben vermeld toen hij uitlegde waarom hijzelf gevisieerd werd naar aanleiding van diezelfde activiteiten. Dat hij zich daarbij zou hebben laten

tegenhouden door de vermeende beperkte frequentie van verzoekers hulp, overtuigt geenszins en betreft niet meer dan een blote bewering. Daarnaast, gezien verzoeker stelt dat de militie achter hem aanzat vanwege zijn samenwerking met zijn vader (NPO, p. 16), is het evenmin aannemelijk dat hij bij de DVZ wel melding maakt van de werkzaamheden van zijn vader, zonder aan te halen dat hij hier ook bij hielp (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 10.11.23, vraag 3.5.).

4.3.3.2. Voorts stroken verzoekers verklaringen op enkele andere punten evenmin met de verklaringen van zijn vader, wat de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnt, te meer nu zijn voorgehouden problemen voortvloeien uit de problemen van zijn vader en die tegenstrijdigheden aldus betrekking hebben op het kernaspect van zijn beschermingsverzoek.

Verzoeker en zijn vader zijn niet consistent over (a) de omstandigheden van zijn vaders ontsnapping, daar verzoeker verklaart dat zijn vader kon ontsnappen uit een wagen van de militie onderweg naar hun kantoor (NPO, p. 14-15), terwijl zijn vader stelt dat hij drie dagen werd vastgehouden in een verlaten huis en daaruit kon ontkomen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 11-12); (b) de verblijfplaats van zijn vader na zijn ontsnapping, gezien verzoeker stelt dat zijn vader naar een vriend, O.M., is gevlucht (NPO, p. 14-15), terwijl zijn vader verklaart dat hij rechtstreeks naar zijn broer H. is gegaan (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 11-12); (c) verzoekers verblijfplaats tussen 2015 en 2018, aangezien verzoeker aangeeft dat hij in die periode bij zijn oom in Asaha verbleef (NPO, p. 6), terwijl zijn vader reeds in 2016 stelde dat zijn vrouw en kinderen op dat moment in Soueb woonden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 5); (d) de plaats waar het gezin zich na de inval van de militie in 2015 zou hebben gevestigd, nu verzoeker stelt dat hij en zijn broer naar hun paternale oom in Asaha trokken en hun moeder naar Najaf (NPO, p. 12-13), terwijl zijn vader verklaart dat het hele gezin hem eerst vergezeld heeft naar zijn broer H. en vervolgens werd ondergebracht bij O.M. in Soueb (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 2, 4, 11-12). Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen en nuanceren van zijn verklaringen kunnen zijn tegenstrijdige verklaringen met die van zijn vader niet verschonen. Het gaat immers niet om kleine onnauwkeurigheden of bijkomstigheden, maar hebben betrekking op de wijze waarop de vader zou zijn ontsnapt, waarheen hij is gevlucht, en waar het gezin zich gedurende meerdere jaren bevond. Een verwijzing naar de trauma's van zijn vader, gebrekkige communicatie binnen het gezin of semantische misverstanden, volstaan niet om die inconsistenties te vergoelijken, nu verzoeker niet *in concreto* uiteenzet op welke wijze die elementen dan bijgedragen hebben tot een andere voorstelling van de feiten. Bovendien, indien verzoeker werkelijk slechts beperkte of onbetrouwbare informatie had over deze cruciale gebeurtenissen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij dit ook zo vermeldt. Dat hij dit niet deed, doet veeleer vermoeden dat hij een eigen, door hem geconstrueerde versie van de feiten naar voren bracht, wat pas nadien, onder druk van de confrontatie met het relaas van zijn vader, bijgestuurd wordt. Zijn verklaringen missen de kenmerken van een doorleefd en consistent relaas en ondermijnen aldus op ernstige wijze de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven.

4.3.3.3. Verzoekers verklaringen over het gedrag van de Asaeb Ahl Al Haq militie kunnen evenmin overtuigen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat verzoeker door de militie ongemoeid werd gelaten toen zij in 2015 zijn woning binnendrongen, terwijl hij toen zijn vader al hielp bij de levering van varkensvlees (NPO, p. 8, 12, 15). Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden dat als de militie op de hoogte is van zijn vaders werkzaamheden, zij ook op de hoogte is van wie zijn medewerkers waren. Gelet op het voorgaande is het dan ook niet geloofwaardig dat zij enkel verzoekers vader meenamen en verzoeker op het moment van de inval niet arresteerden of anderszins viseerden en hem gewoon vrijuit lieten gaan. Immers gaven zij hem zo de mogelijkheid om te ontsnappen of onder te duiken. Dat zijn vader een belangrijkere rol zou hebben gespeeld en daarom een groter doelwit zou zijn geweest, betreft geen dienstig verweer en valt bovendien niet te rijmen met zijn verklaring dat hij net gezocht wordt omwille van de problemen van zijn vader. Door in het verzoekschrift voor te houden dat hij niet in het hoofd van Al-Shabaab kan kijken, beperkt hij zich tot een blote bewering waarmee hij in wezen geen afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen en de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn.

Gelet op het voorgaande, is het evenmin aannemelijk dat de militie gedurende drie jaar tussen de vlucht van verzoekers vader in 2015 en de ontvangst van een brief door verzoekers oom in 2018 geen enkele actie tegen verzoeker of zijn broer ondernomen heeft (NPO, p. 12-13). Dat zij eerst zouden afwachten om pas jaren later plots interesse te tonen in verzoeker en zijn broer, zonder dat er zich in de tussentijd nieuwe relevante feiten zouden hebben voorgedaan, is niet plausibel. Verzoekers betoog dat de familie voortdurend ondergedoken leefde bij hun oom, en de militie hen pas in het vizier kreeg nadat hij samen met zijn broer in 2017 een "X" had gekocht, kan niet overtuigen. Niet alleen wordt nergens geconcretiseerd wat met deze "X" bedoeld wordt, noch waarom de aankoop daarvan de aandacht van de militie zou hebben getrokken, ook is het niet aannemelijk dat, indien zij werkelijk zouden weten waar hun doelwitten zich schuilhielden, de militieleden zich zouden beperken tot het sturen van een brief, eerder dan concrete actie te ondernemen.

Daarnaast is het niet aannemelijk dat de militieleden verzoekers broer zouden hebben aangevallen in 2018 op de markt in Asaha (NPO, p. 15-16), terwijl die niet betrokken was bij het leveren van varkensvlees (NPO, p. 16-17). Ook verzoekers vader verklaart dat verzoekers broer enkel als kapper werkzaam was (AD CGVS; map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 14). Nu zijn broer een opvallend zichtbaar beroep uitoefende binnen de gemeenschap, is het niet aannemelijk dat de militie daar niet van op de hoogte zou zijn.

4.3.3.4. Er kan voorts geen geloof gehecht worden aan het bezoek van de militieleden in 2023 aan de boerderij waar verzoeker met zijn broer verbleef. Het is weinig ernstig dat indien hij werkelijk gevisieerd werd door de militie, deze al die tijd niets ondernam. Immers blijkt uit zijn verklaringen dat hij sinds het vermeende incident in 2018 geen problemen meer ondervond tot dit vermeende voorval vijf jaar later (NPO, p. 14). Verder is het niet aannemelijk dat verzoeker in staat was om in het donker voertuigen te herkennen en hun afstand in te schatten (NPO, p. 16-17). Gelet op de door hem geschetste context is het bovendien niet plausibel dat hij de tijd had om zich naar de hoofdbaan te begeven en daar een taxi te nemen. Indien de militie jarenlang naar hem op zoek was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat die voorzorgsmaatregelen zou nemen om zijn vlucht te verhinderen. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekers broer hen verteld had dat verzoeker Irak verlaten had, wat slechts een *post-factum* bewering betreft die geen weerslag vindt in zijn verklaringen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij hem makkelijk konden onderscheppen, gezien zij op dat moment reeds de boerderij naderden en de bewaker zouden zijn gepasseerd (NPO, p. 17-18).

4.3.3.5. Tot slot is het niet geloofwaardig dat de militie na verzoekers vertrek uit Irak geen verdere acties heeft ondernomen tegen personen die hem jarenlang hielpen onderduiken, zoals zijn paternale oom en O.M. (NPO, p. 18). Indien de dreiging reëel was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat ook zij gevisieerd zouden zijn. Verzoekers bewering dat zijn oom zijn huis moest verlaten en dat O.M. zijn vrijheid "kocht", vindt geen weerslag in zijn verklaring en wordt op geen enkele wijze onderbouwd. Ook dat verzoeker niets meer zou vernomen hebben over zijn broer sinds diens achterblijven, is moeilijk te rijmen met de ernst van de gestelde feiten. De vage mededeling dat "ze hem namen" (NPO, p. 18), zonder verdere toelichting of concrete opvolging, overtuigt dan ook niet.

4.3.3.6. In zijn aanvullende nota licht verzoeker toe dat hij spraakproblemen heeft en dat hij lijdt aan hoofd- en tandpijn als gevolg van slagen die hij heeft gekregen van milities toen zijn vader in 2015 ontsnapte. Ter staving daarvan legt hij medische documenten neer waaruit volgens hem blijkt dat zijn neus- en tandprobleem dagelijks gevolgen voor hem teweeg brengen en die zijn verklaringen bevestigen (aanvullende nota 14.08.25). Echter kunnen deze medische documenten niet als alleenstaand worden gezien binnen zijn beschermingsverzoek. Zij maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. Verzoeker slaagt er niet in om op de algehele geloofwaardigheidsbeoordeling in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig wordt bevonden, een ander licht te werpen (zie *supra*). De verklaring van 9 juli 2025, opgesteld door dr. V.d.L.L., geeft weer dat verzoeker enkele ingrepen heeft ondergaan en dat verzoeker verklaart dat zijn letsels ontstaan zijn na een aangezichtstrauma opgelopen in Irak een tiental jaren geleden. Dat de letsels voortkomen uit de gebeurtenissen zoals uiteengezet in zijn verzoek om internationale bescherming, is aldus louter gebaseerd op verzoekers gezegden. Voorts wordt er in de brief van 22 juli 2025 louter een omschrijving gegeven van het mondonderzoek en een prijsofferte gemaakt, maar doet het voor het overige geen enkele uitspraak over de omstandigheden waarin de letsels zouden zijn ontstaan. Het verslag na de postoperatieve controle van 27 juni 2025 en de brief van 4 november 2024 maken enkel melding van de problemen die verzoeker heeft aan zijn neus en tanden, maar doen evenmin uitspraak over de omstandigheden waarin deze zijn ontstaan. Dat verzoekers neus- en tandproblemen niet zouden zijn ontstaan door andere redenen dan dat hij voorhoudt, kan op basis van de voorliggende attesten niet worden uitgesloten. Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen, evenals de vaststelling dat een medisch attest ook geen uitsluitsel kan geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld of de letsels – waarbij artsen, op basis van de verklaringen van hun patiënt weliswaar vermoedens kunnen hebben over de oorzaak van de letsels, maar nooit de precieze feitelijke omstandigheden kunnen schetsen – maken de medische attesten mede bekeken in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn verklaringen zijn vluchtrelaas niet aannemelijk.

4.3.3.7. Verzoeker laat de motieven aangaande de overige door hem neergelegde documenten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-8), zijn problemen met zijn clan, zijn problemen omwille van zijn tewerkstelling als broodjesleverancier voor de Amerikanen en de erkenning van zijn vader volledig ongemoeid, waardoor zij, bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent en draagkrachtig zijn, volledig worden bijgetreden.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan

de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare actuele landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoeker betwist niet dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt met zijn algemene verwijzingen naar landeninformatie die in dezelfde lijn ligt als die waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing geen elementen bij waaruit het tegendeel blijkt.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Verzoeker laat evenwel na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad. De medische attesten die melding maken van de letsels aan zijn tanden en neus (aanvullende nota 14.08.25) maken geen gewag van bepaalde medische problemen waardoor er in verzoekers hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift brengt hij geen argumenten aan die nopen tot een andersluidende beoordeling.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin andere elementen ontwaard worden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO